

રાખનાં રમકડાં

(અવિનાશ વ્યાસ)

રાખનાં રમકડાં મારા રામે રમતાં રાખ્યાં રે
મૃત્યુલોકની માટીમાંથી માનવ થઈને ભાખ્યાં રે
રાખનાં રમકડાં....

બોલે ડોલે રોજ રમકડાં, નિત નિત રમત્યું માંડે
આ મારું આ તારું કહીને એકબીજાને ભાંડે રે
રાખનાં રમકડાં.....

હે કાચી માટીની કાયામાંથી માયા કેરા રંગ લગાયા
ઢીંગલા ઢીંગલીએ ઘર માંડ્યાં ત્યાં તો વિંઝણલા વિંઝાયા રે
રાખનાં રમકડાં.....

અંત-અનંતનો તંત ન તૂટ્યો ને રમત અધૂરી રહી
તનડા ને મનડાની વાતો મનની મનમાં રહી ગઈ
રાખનાં રમકડાં.....

ભક્તિમિત્ર • bhaktimitra.in